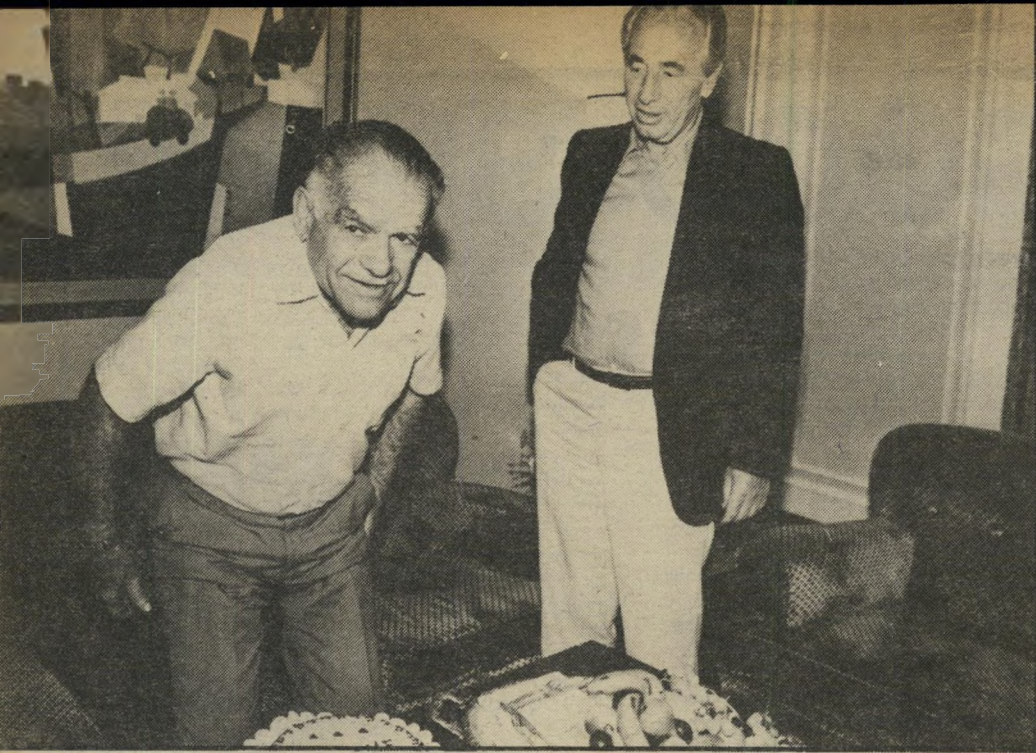


מי יישב על הכסא



לא קידה בתמונה נראה כאילו יצחק שמיר קד קידה למנהיג המערך שימעון פרס. אך שמיר לא קד לפרס, אלא בדיוק ברגע הצילום התרומם ממקום מושבו על הכורסה שמאחוריו. לידו שימעון פרס במיט עליו. לפני שהשניים שלחו את העיתונאים החוצה ונשאר לשיחה בארבע עיניים.

השניים נפגשו בקומה השנייה, בחדר 228. על השולחן עמדה קערת פירות העונה בשלל צבעים, לידה היתה מונחת צלחת גדולה ובתוכה פוגתיקרס טרייה ועליה הכתובת באנגלית: WELCOME. פרס ושמיר התיישבו על הספה הרכה וחייכו אל הצלמים. הם לא דיברו ביניהם ימיטעו להסתכל זה על זה. כעבור כמה דקות של שקט, שבו נשמע רק תיקתוק המצלמות, העזו אחד העיתונאים לשכור את המתח וביקש מהשניים להתייחס אחד אל השני, שמיר חייד חיוך של מבוכה ופנה אל פרס. פרס מצידו צחק צחוק רחב יותר ופנה אל שמיר.

כעבור דקות אחרות הוצאו העיתונאים מן החדר והשניים יכלו סוף סוף לקיים את פגישת ארבע העיניים. העוזרים ואנשי הביטחון הרבים יצאו גם הם מן החדר הקטן אל המסדרון הצר. הדלת ננעלה והשניים נשארו לבדם. מישהו לקח איתו את

חבר הכנסת פרס

בין מי שחשק ששיבש אחד לשני העלו אפשרויות שונות של חלוקת התיקים בתוך ממשלת אחדות לאומית כשזו תקום.

ואמורים לרדת למטה בתוך זמן קצר, מיהרו להביא את מצלמותיהם ותפסו גם הם מקומות טובים מול פתח המעלית. הורים אמריקאים ורזיזים אצו להלביש את ילדיהם במיטב ביגדיהם, אולי יוכו לתמונת מזכרת עם גדולי האומה (הישראלית כמובן). הזמן חלף והעיתונאים, באין עניין אחר לעסוק בו, התחילו לראיין אחד את השני.

שלהם. הם לא הבינו על מה ולמה המהומה, וכששמעו שראשיההמשלה הנוכחי והבא יושבים בקומה השנייה

תיירים מכוהלים שחזרו למלון מן הבריכה, לא הבינו מה ריכוז את כל אמצעי התיקשורת דווקא במלון

לבכות ליד הכותל המערבי

ההימורים על מי שחשק הששיבש באחד השולחנות המריאו לשחקים, והפגישה עריין לא הסתיימה. לבסוף, אחרי השעה 6 בערב, קפצו פיתאום כל צבא הצלמים, הטכנאים והעיתונאים ממקומותיהם כמו לפי פקודה. קוביות הששיבש התעופפו באוויר, הם דחפו את התיירים הנדהמים לצדדים, היוזו את הכורסות המרופדות של המלון לכל עבר, הם דחפו ככוח כל רבר שעמד בדרכם ותפסו את מקומותיהם ליד פתח המעלית.

אנשי דוריההמשך כסיעתההמערך בכנסת התחילו להתארגן עוד לפני הבחירות. בפגישות הכלתית פורמליות בין ראשי הקבוצה החזקה הזאת החל מסתמן האינטרס המשותף לכל מנהיגיה: קיצו של השילטון הביערי של אוליגארכית הארכעה במיפ לגה, העובדה ששימעון פרס, יצחק נבון, יצחק רבין וחיים ברילב לא נועצו באיש לפני תרכבת הרשימה לכנסת, הבהירה לאישים רבים, שראו עצמם כחלק ממעצבי רמות המיפלגה, שהם נטולי כל עוצמה פוליטית.

מזמרת המיפלגה, אפילו אם יודח שימעון פרס, בנוקדם או כמאוחר. רבין הוא המהווה את הבעיה העיקרית של פרס ברגע זה. אנשיו כבר תידרכו את המקורבים בכלר התיקשורת. פרס מוצג כאנוכי, שתאוותהשילטון מעבירה אותו על דעתו. עבור הגשמת, תוכניות תנועתההעבודה, כביכול, מוטב למערך לזכות בתיקי החוץ והביטחון, טוענים אנשים בכירים ביותר במערך. שמיר איננו הברירה הגרועה ביותר. הוא שמרן, ויתן גיבוי לתרופות כלכליות ראוטיות.

הכישלון היחסי בבחירות הגביר, כמובן, את עוצמתה של הביקורת. כימעט כל חבריהקבוצה, גם מי שלא השתתפו בפועל בהתארגנויות פנימיות, רואים את עצמם מועמדים לתפקידים בכירים כממשלה או בוועדות הכנסת.

רווקא הקשיים הרבים בהרכבת הממשלה, לאור תוצאות הבחירות, ריסנו במידתמה את אנשי דוריההמשך. הם מבינים היטב שאין תרכבה מה חלק, עם זאת, התערער אימונם בכל צוות ההנהגה, בלי יוצא מהסלל, לערובדה זאת יהיו השלכות, אשר יקשו מאוד על שימעון פרס.

«אחרי ככלות הכל, בנושא הכלכלי-חברתי קיימת תמימות דעים מחלטת בין המערך והליכוד, בין גר יעקובי ובין יגאל כהן-אורגוד. מה איכפת למערך, שאנשי הליכוד יראו לאוצר, וישניאו את עצמם על הציבור? שהליכוד יאכל את הרייסה התכריתית כלכלית שהוא עצמו גיישל!»

מדובר, בין השאר, בכמה ח"כים שחבטת להם לפני הבחירות, תפקיד של שר, כמו רפי ארדי (47), עוזי ברעם (47), מיכה חריש (48), אברהם כץ-עזון (51), יעקב צור (47), משה שחל (50), וכן ח"כים בכירים אחרים כמו נאווה ארד (46), עדי אמוראי (50), מנחם הכהן (52), שבח וייס (49).

אנשי שפוח עצמו ביישלו! כפול, הם מציגים לראווה את הרקורד של פרס, משקם המיפלגה, שוכה גם למעין הניגה מדעת הקהל. הם מציינים, כמובן, שתנועתההעבודה לחמה למען הגמוניה נגד הליכוד, השילטון כמריתה משתקף בדמותו של ראשיההמשלה, וכך מקבל אותו גם הציבור.

אם לא יעמוד פרס בראשות הממשלה, אמר אחד ממקורביו להעולם הזה, יהפוך הליכוד למיפלגת השילטון הטיבעית בישראל, קיימת סכנה שרווקא ההקצנה הרבה מימינו של הליכוד תעמיד אותו ואת מנהיגיו במרכז המפה הפוליטית בישראל, כפי שהיתה מפא"י בשנות ה50 ותחילת שנות ה60.

מאיר כוזא ותומכי אירגוןהטרור בתנועת התחייה העניקו לליכוד את הלגיטימציה הסופית. מינויו של אישיחרת כראשיההמשלה יטשטש את רישומו של הכישלון הממשי שהליכוד גהל בבחירות לכנסת. הימין לא הובס, אבל הליכוד הפסיד כ2 כחוז מכוחו, לא יתכן שהפרס יהיה ראשות-הממשלה.

העובדה המרתקת באמת היא לא הניי עין האנטי-ליכודית, הנה, אלא הבתובת, עוזרו של פרס לא הטיח אותה נגד הליכוד, אלא בלפי ירובי היוזר בתוך מיפלגת העבודה. זהו רק קצה הקרחון של הוויכוח הזמר, שעוד יפרוץ.

מאיר כוזא ותומכי אירגוןהטרור בתנועת התחייה העניקו לליכוד את הלגיטימציה הסופית. מינויו של אישיחרת כראשיההמשלה יטשטש את רישומו של הכישלון הממשי שהליכוד גהל בבחירות לכנסת. הימין לא הובס, אבל הליכוד הפסיד כ2 כחוז מכוחו, לא יתכן שהפרס יהיה ראשות-הממשלה.

הוא השיב לשאלות ששאלו אותו, הוא ענה גם באנגלית, בשקט, כפיוט, כאילו מנסה לשמור את הרגע, את המימים, כשהוא עריין זה שעליו מטיל התפקיד להרכיב את הממשלה, מחר הכל יכול להשתנות, אם לא יצליח בתפקיד.

אישיות נכורה, שהיתה יכולה להימצא נישכרת ממשבר המנהיגות איכה אף היא גובה הכוונה למוטה גור, בשל עצם היותו י"ד מטה הבחירות. עם זאת אין להוציא מכלל אפשרות את הצטרפותו, בנסיבות מסוימות, לחבורת דוריההמשך, החזית הפנימית שתיכפה על פרס ב" עתיד הקרוב היא קשה וסבוכה, ממש כמו החזית החיצונית, ואולי עוד יותר.

מאיר כוזא ותומכי אירגוןהטרור בתנועת התחייה העניקו לליכוד את הלגיטימציה הסופית. מינויו של אישיחרת כראשיההמשלה יטשטש את רישומו של הכישלון הממשי שהליכוד גהל בבחירות לכנסת. הימין לא הובס, אבל הליכוד הפסיד כ2 כחוז מכוחו, לא יתכן שהפרס יהיה ראשות-הממשלה.

אפילו המוחצוזה המנוחכת של מרכיבההמשלה שימעון פרס — התפילה" בכותל — אין בה כדי להסוות את המצוקות האמיתיות שלו.

פרס (61) אכל הרבה מרורים בשבע השנים האחרונות. הוא עלול להיזכר כהו בנוסטאלגיה של ממש. לעומת הצפוי לו בחורשים הקרובים, שנותיו כמנהיג האופוזיציה ייראו כפיקציק תמים, דרך היסטוריה רק מתחילה.

המכישולים החיצוניים הצפויים לו ידועים וראה מיסגרת). אפילו הניסיון המוצלחייחסית שלו ופרס מקורביו לתמוך את המפר"ל נגד ש"ס, כשהפרס הגדול הוא משרדההדרות. עריין אינו מבטיח את הפירות המקווים.

אנשי העניינים בליכוד מנהל רודי לוי, לפיטופטים בעיתונות על עליית קרנו של ראשיההמשלה יצחק שמיר אין על מה לסמוך. למעשה מגיע תהה לשיאו תחליף גיטרולו ההדרגתי של שמיר. לוי ושותפיו הסוטנציאלי אריאל שרון, לא ינחלו לשמיר להתפטר עם פרס על חשבונם. הם אינם היששים מכמה חודשים באופוזיציה.

ניתוח נכון הביא אותם למסקנה שעליית הכוחות הלאומיים-סופוליסטיים בעם, בראשותם, היא בלת" נמנעת. החוץ הנינוח של לוי בטלוויזיה בתחילה השבוע היה, לשם שינוי, טיבעי. הוא יהיה אחר המנצי חים. בכל מיקרה.

הסכנה: רבין

התעלומה הגדולה היא עמדתו של ח"כ יצחק רבין.

צהרתו העקרונית, התקיפה והנלהבת בזכות ממשלת, אחרות לאומית" לא הפתיעה במיוחד. ידוע לכל שרבין קרוב מאוד לעמדות הליכוד בכל הנושאים העומרים עתה על הפרק. חוון אחריית-הימים של שלום עם ירדן אינו אקטואלי, לכל הדיעות. תוכנית המערך היא בלתי-קבילה לחלוטין גם בעיני המלך חוסיין. איש אינו מצפה מהמלך להתייחס אליה כרצינות. הנישיא האמריקאי, רונלד רגן, מנטרל לפחות עד מועד הבחירות בנובמבר 1984. עד אז אין לצפות לכל לחץ, ולוא גם מילולי, מוויינגטון.

רבין מלוי, שאם פרס יצליח להרכיב ממשלה עם הליכוד, בראשותו, ייאלץ הוא לזוותר על תיקההביטחון.

גם תיקי החוץ, שהובטח ליצחק נבון, בסכנה. נכון איכר אומנם את רוב מניחיו במיפלגה, אבל דווקא עובדה זאת ממריצה אותו להיאבק, במידת יכולתו הנפשית, על גדולו הפוליטי.